

لایحه قانونی استقلال کانون وکلای دادگستری

ماده ۱- کانون وکلای دادگستری موسسه‌ای است مستقل و دارای شخصیت حقوقی که در مقر هر دادگاه استان تشکیل می‌شود.

در نقاطی که تا این تاریخ کانون وکلا وجود ندارد تشکیل کانون مشروط به این است که در آن حوزه حداقل ۶۰ نفر وکیل دادگستری به شغل وکالت اشتغال داشته باشد و تا وقتی که عده وکلا به حد نصاب مزبور نرسیده وکلای آن حوزه تابع مقررات و نظامات کانون وکلای مرکزی خواهند بود.

کانون وکلای دادگستری از قسمت‌های ذیل تشکیل می‌شود:

الف- هیات عمومی.

ب- هیات مدیره.

ج- دادرای انتظامی وکلاء.

د- دادگاه انتظامی وکلاء.

ماده ۲- کانون وکلاء هر محل به وسیله هیات مدیره اداره خواهد شد. هیات مدیره کانون وکلاء مرکز از ۱۱ نفر عضو اصلی و ۶ نفر عضو علی‌البدل تشکیل می‌شود و در سایر مراکز دادگاه‌های استان مرکز از ۵ نفر عضو اصلی و ۳ نفر عضو علی‌البدل خواهد بود.

هیات مدیره عهده‌دار امور مربوط به کانون بوده و رئیس هیات سمت ریاست کانون را دارد و نماینده قانونی کانون در کلیه مراجع رسمی است.

رئیس کانون کلیه اعمال اداری و حقوقی کانون را انجام خواهد داد.

تبصره- بقاء عضویت هیات مدیره مشروط بر این است که محل اقامت وکیل منتخب در تمام مدت عضویت در مرکز همان استان باشد.

ماده ۳- هیات عمومی کانون وکلاء هر استان از وکلایی که در آن حوزه اشتغال به وکالت دارند و حائز شرایط زیر باشند تشکیل می‌شود و هر دو سال یکبار برای انتخاب اعضاء هیات مدیره تشکیل جلسه می‌دهد.

وکلایی که واجد شرایط زیر باشند می‌توانند در انتخاب اعضاء هیات مدیره کانون شرکت نمایند:

الف- وکلاء پایه یک و دو دادگستری مشروط بر اینکه:

۱- محکومیت انتظامی از درجه ۴ به بالا نداشته باشند.

۲- در حال تعلیق از وکالت نباشند.

ماده ۴- با توجه به ماده ۴ قانون کیفیت اخذ پروانه وکالت دادگستری مصوب ۱۳۷۶/۱/۱۷ منسوخ است.

تبصره - رئیس و اعضاء هیات مدیره کانون وکلا روسا و اعضای دادگاه‌های انتظامی وکلاء و دادستان و دادیاران دادرای انتظامی وکلاء نباید عضویت احزاب ممنوعه را داشته باشند و در صورت تخلف دادگاه عالی انتظامی قضات آنان را به محرومیت از عضویت هیات مدیره دادگاه و دادرای انتظامی وکلاء محکوم خواهد کرد.

دادگاه عالی انتظامی قضات مکلف است به محض اطلاع به موضوع رسیدگی کند- رای دادگاه قطعی است.

ماده ۵- هیات مدیره کانون وکلای مرکز از بین اعضای خود یک نفر رئیس و دو نفر نائب رئیس و دو منشی و دو بازرس به رای مخفی برای مدت یک سال انتخاب می‌نماید و در سایر حوزه‌ها هیات مدیره مرکب از یک رئیس و یک نایب رئیس و یک منشی و یک بازرس خواهد بود.

ماده ۶- وظایف کانون وکلاء به قرار زیر است:

الف- دادن پروانه وکالت به داوطلبانی که واجد شرایط قانونی باشند.

ب- اداره امور راجع به وکالت دادگستری و نظارت بر اعمال وکلاء و کارگشایان.

ج- رسیدگی به تخلفات و تعقیب انتظامی وکلاء و کارگشایان دادگستری به وسیله دادرای و دادگاه انتظامی وکلاء.

د- معاضدت قضائی.

- هـ - فراهم آوردن وسائل پیشرفت علمی و عملی و کلاء.
- ماده ۷- از تاریخ اجراء این قانون فقط به کسانی پروانه وکالت داده می‌شود که از دانشکده‌های حقوق داخله یا خارجه دارای دانشنامه لیسانس باشند.
- اشخاص مزبور پس از اخذ پروانه وکالت مکلف هستند لااقل یک سال به کارآموزی اشتغال ورزند پس از اختبار و قبول آنان پروانه وکالت پایه یک داده می‌شود.
- ماده ۸- به اشخاص زیر پروانه وکالت درجه اول از طرف کانون وکلاء داده می‌شود:
- الف- به کسانی که دارای ۱۰ سال متوالی یا ۱۵ سال متناوب سابقه خدمات قضائی بوده و لااقل ۵ سال ریاست یا عضویت دادگاه داشته باشند و سلب صلاحیت قضائی از آنها از طرف دادگاه عالی انتظامی قضاات نشده باشد.
- ب- کسانی که دارای دانشنامه لیسانس بوده و ۵ سال سابقه خدمات قضائی داشته باشند و سلب صلاحیت قضائی از طرف دادگاه عالی انتظامی از آنها نشده باشد.
- ج- (اصلاحی ۱۳۷۳/۴/۱۵) نمایندگان مجلس شورای اسلامی با گذراندن یک دوره کامل نمایندگی که دارای لیسانس قضائی یا گواهی پایان تحصیلات سطوح عالییه از حوزه علمیه قم و ۵ سال سابقه کار قضائی در محاکم باشند.
- د- (الحاقی ۱۳۷۳/۴/۱۵) کلیه کسانی که دارای لیسانس حقوق قضائی یا گواهی پایان تحصیلات سطوح عالییه از حوزه علمیه قم با حداقل ۵ سال سابقه کار متوالی یا ۱۰ سال متناوب در سمت‌های حقوقی در دستگاه‌های دولتی و وابسته به دولت و نهادها و نیروهای مسلح باشند و بعد از اجرای این قانون با داشتن سی سال سابقه خدمت بازنشسته شوند بدون رعایت شرط سن با انجام نصف مدت مقرر کارآموزی.
- تبصره ۱- کسانی که دارای دانشنامه لیسانس بوده ۲ سال سابقه خدمت قضائی داشته باشند از انجام دوره کارآموزی معاف می‌باشند ولی در این مورد مدت انتظار خدمت از لحاظ اخذ پروانه وکالت جزء خدمت محسوب نمی‌شود.
- تبصره ۲- (الحاقی ۱۳۷۳/۴/۱۵) کانون ملزم است در مورد تقاضاهای پروانه کارآموزی یا وکالت ظرف مدت شش ماه اتخاذ تصمیم نماید.
- ماده ۹ - کسانی که تا این تاریخ دارای پروانه وکالت بوده و سلب صلاحیت از آنان نشده وکیل دادگستری شناخته می‌شوند.
- ماده ۱۰ - به اشخاص زیر اجازه وکالت داده نمی‌شود.
- ۱- اتباع خارجه.
- ۲- قضات و مستخدمین دولتی و بلدی و مملکتی و بنگاهائی که تمام یا قسمتی از سرمایه آن متعلق به دولت است در حین اشتغال به خدمت به استثنای استادان دانشکده حقوق که اشتغال به تدریس در یکی از شعب حقوقی دارند در صورت اجازه شورای دانشگاه.
- ۳- محجورین و هم چنین کسانی که سن آنها کمتر از ۲۵ سال باشد.
- ۴- محکومین به انفصال ابد از خدمات دولتی.
- ۵- اشخاص مشهور به فساد اخلاق و تجاهر به استعمال مسکر و افیون و اعمال منافی عفت.
- ۶- محکومین به جنایت مطلقاً و محکومین به جنجههائی که منافی با امانت و عفت و شئون وکالت است به تشخیص هیات مدیره کانون و یا آنکه به موجب قانون مستلزم محرومیت از بعضی از حقوق اجتماعی است.
- ۷- کسانی که به اتهام ارتکاب جنایت یا جنجهه‌های مذکور در ماده فوق تحت محاکمه هستند.
- ۸- اشخاصی که طبق حکم محکمه از وکالت محروم شده‌اند.
- ماده ۱۱- وکلائی که تقاضای ترفیع می‌نمایند باید علاوه بر شرایط مقرر قانونی گواهی حسن انجام وظیفه وکالتی به ترتیبی که ذیل درج می‌گردد اخذ نمایند:
- در نقاطی که در محل اقامت وکیل دادگاه بخش یا شهرستان تشکیل گردیده گواهی مزبور باید به تصدیق رئیس دادگاه‌های مزبور و دادستان شهرستان یا قائم مقام آنان برسد و در صورتی که اقامتگاه وکیل در مرکز استان باشد گواهی مزبور باید علاوه بر تصدیقات مذکور به گواهی رئیس کل دادگاه‌های استان و دادستان استان برسد.
- تبصره- مقامات قضائی فوق در صورت احتیاج پس از استعلام از دوائر تابعه مبادرت به صدور گواهی می‌نمایند.

ماده ۱۲- در صورتی که وکیل دادگستری یا زوجه او با دادرسی یا دادستان یا دادیار یا بازپرس قرابت نسبی یا سببی تا درجه سوم از طبقه دوم داشته باشد مستقیماً یا با واسطه از قبول وکالت در آن دادگاه یا نزد آن دادستان یا دادیار یا بازپرس ممنوع است.

ماده ۱۳- دادرسی انتظامی وکلاء مرجع رسیدگی به تخلفات وکلاء و کارگشایان دادگستری و تعقیب آنان بوده و از دادستان و عده لازم دادیار که از طرف هیات مدیره کانون برای مدت ۲ سال به رای مخفی انتخاب می‌شوند، تشکیل می‌گردد. دادرسی انتظامی وکلاء پس از رسیدگی به تخلفات و شکایات در صورتی که عقیده بر تخلف داشته باشد کیفرخواست صادر می‌کند و در غیر این صورت قرار منع تعقیب خواهد داد.

قرار منع تعقیب از طرف شاکی و رئیس کانون ظرف مدت ۱۰ روز پس از ابلاغ با رعایت مسافت طبق قانون آئین دادرسی مدنی قابل شکایت در دادگاه‌های انتظامی وکلاء خواهد بود.

در صورتی که دادگاه انتظامی وکلاء قرار منع تعقیب را صحیح ندانست به موضوع رسیدگی کرده و حکم مقتضی صادر می‌نماید.

ماده ۱۴- رسیدگی به تخلفات وکلاء و کارگشایان دادگستری به عهده دادگاه انتظامی وکلاء است. دادگاه مزبور از ۳ نفر وکیل درجه یک به انتخاب هیات مدیره کانون برای مدت دو سال تعیین می‌گردد تشکیل می‌شود و برای مدت مزبور هیات مدیره دو نفر عضو علی‌البدل از بین وکلای پایه یک انتخاب می‌نماید که در مورد غیبت یا معذوریت اعضاء اصلی در دادگاه انتظامی شرکت نمایند.

مجازات‌های درجه یک و دو و سه نسبت به وکیل مورد تعقیب قطعی است ولی شاکی خصوصی که تعقیب به موجب شکایت او به عمل آمده از کلیه آراء صادره و همچنین دادرسی انتظامی وکلاء و رئیس کانون از حکم براءت و از مجازات‌های درجه ۴ به بالا می‌توانند ظرف مدت ۱۰ روز پس از ابلاغ با رعایت مسافت طبق قانون آئین دادرسی مدنی تقاضای تجدیدنظر نمایند. مرجع تجدیدنظر دادگاه عالی انتظامی قضاات بوده و رای دادگاه مزبور قطعی است.

ماده ۱۵- در صورتی که رئیس دادگاه یا دادستان شهرستان یا رئیس دادگاه استان یا دادستان تخلفی از وکیل مشاهده نمایند که قابل تعقیب باشد باید مراتب را کتباً به دادرسی انتظامی وکلاء اطلاع دهند در صورتی که دادرسی مزبور موضوع را قابل تعقیب تشخیص دهد پرونده را با صدور کیفرخواست به دادگاه انتظامی وکلاء ارجاع می‌کند و در غیر این صورت نظر خود را با ذکر دلیل به دادستان استان اطلاع می‌دهد و اگر دادستان مزبور به نظر دادرسی انتظامی وکلاء تسلیم نشد راساً از دادگاه انتظامی وکلاء رسیدگی به موضوع را تقاضا می‌نماید.

ماده ۱۶- هر گاه وزیر دادگستری به جهتی از جهات وکیل را قابل تعقیب دانست می‌تواند از دادگاه انتظامی وکلاء با ذکر دلائل امر، تقاضای رسیدگی نماید و نیز در صورتی که به حکم دادگاه مزبور تسلیم نباشد می‌تواند تقاضای تجدیدنظر کند. ماده ۱۷- از تاریخ اجرای این قانون هیچ وکیلی را نمی‌توان از شغل وکالت معلق یا ممنوع نمود مگر به موجب حکم قطعی دادگاه انتظامی.

ماده ۱۸- در صورتی که وزیر دادگستری یا رئیس هیات مدیره کانون وکلاء به جهتی از جهات اشتغال وکیل مورد تعقیب را به کار وکالت مقتضی نداند می‌تواند از دادگاه انتظامی وکلاء تعلیق موقت او را بخواهد و دادگاه موظف است در جلسه خارج از نوبت به این درخواست رسیدگی نموده و در صورتی که رای بر تعلیق صادر شود این رای قابل اجرا خواهد بود و همچنین در صورت درخواست ۶ نفر از اعضای هیات مدیره کانون، رئیس کانون مکلف است از دادگاه تقاضای تعلیق وکیل مورد تعقیب را بنماید.

از رای مزبور وکیل معلق می‌تواند تقاضای تجدیدنظر نماید و نیز از رای عدم تعلیق وزیر دادگستری یا رئیس کانون وکلاء حق تقاضای تجدیدنظر دارند. دادگاه انتظامی قضاات به کلیه این درخواست‌ها خارج از نوبت رسیدگی نموده و رای دادگاه مزبور قطعی است.

ماده ۱۹- میزان حق الوکاله در صورتی که قبلاً بین طرفین توافق نشده باشد طبق تعرفه‌ای است که با پیشنهاد کانون و تصویب وزیر دادگستری تعیین خواهد شد و در قبال اشخاص ثالث این تعرفه معتبر خواهد بود مگر در صورتی که قرارداد حق الوکاله کمتر از میزان تعرفه وکالتی باشد.

ماده ۲۰- هر کس نسبت به وکیل دادگستری در حین انجام وظیفه وکالتی یا به سبب آن توهین نماید به حبس تادیبی از ۱۵ روز الی ۳ ماه محکوم خواهد گردید.

ماده ۲۱- در مواردی که وزیر دادگستری در امور مربوط به وظایف یکی از افراد هیات مدیره کانون و یا دادرسان و دادستان دادگاه انتظامی و کلاء تخلفی مشاهده نماید رسیدگی به امر را به دادستان دیوان عالی کشور ارجاع می‌نماید. دادستان کل به وسیله‌ای که مقتضی بداند تحقیقات نموده در صورتی که تخلف را محرز دانست پرونده را به منظور رسیدگی به دادگاه عالی انتظامی قضات احاله خواهد نمود.

ماده ۲۲- کانون و کلاء با رعایت مقررات این قانون آئین‌نامه‌های مربوط به امور کانون از قبیل: انتخاب کانون و طرز رسیدگی به تخلفات و نوع تخلفات و مجازات آنها و ترفیعات و کارآموزی و پروانه وکالت را در مدت ۲ ماه از تاریخ تصویب این قانون تنظیم می‌نماید و پس از تصویب وزیر دادگستری به موقع اجرا گذاشته می‌شود.

ماده ۲۳- این ماده با انقضاء زمان اجراء و انجام موضوع منتفی شده است.

ماده ۲۴- لایحه قانونی استقلال کانون وکلاء مصوب اسفندماه ۱۳۳۱ و آن قسمت از قانون وکالت مصوب بهمن ماه ۱۳۱۵ و بند ۸ از ماده اول قانون بودجه سال ۱۳۲۶ مجلس شورای ملی و سایر قوانین و مقررات راجع به وکالت که با مواد این قانون مغایرت داشته باشند نسخ می‌شود.

ماده ۲۵- با توجه به ماده ۴ قانون راجع به استخدام قضات و شرائط کارآموزی مصوب ۱۳۴۳/۹/۱۹ و اصلاحیه آن مصوب ۱۳۴۷/۱۲/۲۷ منسوخ است.

ماده واحده - ماده ۸ لایحه قانونی استقلال کانون وکلای دادگستری مصوب ۱۳۳۳/۱۲/۵ به شرح زیر اصلاح می‌شود:

۱ - بند ج ماده مزبور به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

ج - نمایندگان مجلس شورای اسلامی با گذراندن یک دوره کامل نمایندگی که دارای لیسانس قضایی یا گواهی پایان تحصیلات سطوح عالی از حوزه علمیه قم و ۵ سال سابقه کار قضایی در محاکم باشند.

۲ - بند زیر به عنوان بند د به ماده مزبور الحاق می‌گردد:

د - کلیه کسانی که دارای لیسانس حقوق قضایی یا گواهی پایان تحصیلات سطوح عالی از حوزه علمیه قم با حداقل ۵ سال سابقه کار متوالی یا ۱۰ سال متناوب در سمتهای حقوقی در دستگاه‌های دولتی و وابسته به دولت و نهادهای و نیروهای مسلح باشند و بعد از اجرای این قانون با داشتن سی سال سابقه خدمت بازنشسته شوند بدون رعایت شرط سن با انجام نصف مدت مقرر کارآموزی .

۳ - عنوان تبصره ماده مزبور به تبصره ۱ اصلاح و یک تبصره به عنوان تبصره ۲ به شرح زیر به آن الحاق گردد:

تبصره ۲ - کانون ملزم است در مورد تقاضاهای پروانه کارآموزی یا وکالت ظرف مدت شش ماه اتخاذ تصمیم نماید.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه روز چهارشنبه پانزدهم تیر ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و سه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۳/۴/۲۲ به تایید شورای نگهبان رسیده است .

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی اکبر ناطق نوری

نکته مهم:

شرط استفاده از قانون اصلاح ماده ۸ لایحه قانونی استقلال کانون وکلای دادگستری مصوب ۱۳۷۳ بازنشستگی بعد از اجرای قانون فوق است

حکم شماره ۱۸۲ ۱۳۷۴/۱۱/۳ کلاسه ۸۴۱/۷

رای دادگاه عالی انتظامی قضات

ماده ۸ لایحه قانون استقلال کانون وکلاء دادگستری مصوب ۱۳۳۳ مقرر می دارد: به اشخاص زیر پروانه وکالت درجه اول از طرف کانون وکلاء داده شود.

به موجب قانون اصلاح ماده ۸ لایحه قانونی استقلال کانون وکلاء دادگستری مصوب ۱۳۳۳/۱۲/۵ که در تاریخ ۷۳/۴/۲۲ به تصویب شورای نگهبان رسیده است بند د به این شرح به قانون مزبورالحاق گردیده است ((کلیه کسانی که دارای لیسانس حقوق قضائی یا گواهی پایان تحصیلات سطوح عالی از حوزه علمیه قم یا حداقل ۵ سال سابقه کار متوالی یا ۱۰ سال متناوب در سمت های حقوقی در دستگاههای دولتی وابسته به دولت و نهادهای و نیروهای مسلح باشند و بعد از اجرای این قانون با داشتن سی سال سابقه خدمت بازنشسته شوند بدون رعایت شرط سن با انجام نصف مدت کارآموزی)) چون آقای ج متقاضی صدور پروانه کارآموزی وکالت قبل از تصویب قانون اصلاحی مصوب ۷۳/۴/۱۵ در سال ۱۳۶۳ بازنشسته شده شرط استفاده از قانون اصلاحی مذکور بازنشستگی بعد از تاریخ اجرای این قانون (۷۳/۵/۲۶) می باشند نظر کانون وکلاء دادگستری مرکز بر رد تقاضای متقاضی منطبق بر قانون مزبور بوده و اعتراض آقای ج بر آن وارد نیست .

* سابقه *

در تاریخ ۷۳/۱۲/۱ آقای ج با ارسال لایحه ای به تصمیم کانون وکلاء دادگستری مرکز مبنی بر رد تقاضای صدور پروانه کارآموزی او به دادگاه عالی انتظامی شکایت نموده پرونده امر از کانون وکلاء مرکز خواسته شد که کانون پرونده را به شماره ۲۷۱۵ الف ۷۴/۳/۲۰ به ضمیمه لایحه ای در جواب متقاضی به دادگاه ارسال داشتند .

طبق محتویات پرونده در تاریخ ۷۳/۹/۱۵ آقای ج به کانون وکلاء دادگستری تقاضایی نوشته به این مضمون : با عنایت به مصوبه ماده ۸ (بندد) مصوب سال ۳۳ قانون وکلاء اینجانب الف فارغ التحصیل سال ۴۴ از دانشکده حقوق برابر اسناد و مدارک از سال ۴۹ مشاور مدیر دفتر حقوقی و مدیرکل دخانیات ۰۰۰ و ۰۰۰ بوده و در سال ۶۳ پس از سی و سه سال به افتخار بازنشستگی نائل شدم و برابر اسناد مشاور حقوقی و مدیر مسئول دفتر حقوقی شرکت سهامی ۰۰۰ تحت پوشش وزارت جهاد سازندگی به مدت ۸ سال مشغول به کار بودم التفات به مدارک و مستندات و گواهی های پیوست دستور فرمایید در صدور پروانه وکالت اقدام مقتضی صادر شود .

کانون وکلاء دادگستری مرکز طی نامه شماره ۱۴۲۱۲ الف ۷۳/۱۰/۲۶ به نامبرده اعلام نموده ۰۰۰ چون قانون نامبرده شامل افرادی می شود که از تاریخ ۷۳/۵/۲۶ (تاریخ لازم الاجراشدن قانون) به بعد بازنشسته شده باشند و این حکم قابل تسری به بازنشستگان قبل از این نیست لذا تقاضای جنابعالی به لحاظ عدم تطابق با قانون استنادی قابل پذیرش نمی باشد و مردود اعلام می شود .

آقای ج در اعتراض به نظر کانون لایحه مورخ ۷۳/۱۲/۱ را ارسال داشته که خلاصه آن نقل می شود:

برابر ماده واحده اصلاح ماده ۸ لایحه قانونی استقلال کانون وکلاء بازنشستگانی که در ادارات دولتی از ۵۱۰ سال متوالی و متناوب سمت حقوقی داشته باشند بدون رعایت شرط سن نصف مدت کارآموزی نمایند "مستندا" برابر اسناد تقدیمی به کانون وکلاء به مدت سی سال خدمت بازنشستگی ضمن خدمات در سال ۴۹ لغایت ۶۳ در سازمان اداره خدمات حقوقی و از سال ۶۶ در شرکت سهامی ۰۰۰ تابعه وزارت جهاد سازندگی به عنوان مشاور قضائی مسئول دفتر حقوقی در هفته چهارروز مشغول خدمت می باشم با عنایت به مواد بالا برابر بندب و ج و تبصره ماده ۸ مصوب ۳۳/۱۲/۵ و حذف شرایط سنی از کانون وکلاء با تقدیم کلیه مدارک لازم استدعا بعمل آمده که در صدور پروانه کارآموزی اقدام نمایند .

متأسفانه کانون وکلاء اعلام داشته که افرادی مشمول این قانون خواهند بود که از تاریخ ۷۳/۵/۲۶ به بعد به بازنشستگی نائل شده باشند و این خود نقض قانون و تبعیض آشکار و برخلاف قانون اساسی بوده زیرا در متن قانون ماده واحده قانونگذار آن را قانونی عام دانسته و کانون وکلاء آن را خاص دانسته ۰۰۰ با التفات به مدارک پرونده و گواهی کار از سال ۶۹ و ۶۶ لغایت ۷۳ درخواست صدور حکم مبنی بر پروانه کارآموزی مورد استدعاست .

کانون وکلاء دادگستری مرکز در رد اعتراض نامبرده لایحه ای ارسال داشته که مضمون آن این است :

۱ شاکی در تاریخ ۷۳/۹/۱۵ باستناد به قانون اصلاح ماده ۸ لایحه بانونی استقلال کانون وکلاء دادگستری مصوب ۷۳/۴/۱۵ مجلس شورای اسلامی که در تاریخ ۷۳/۴/۲۲ با تائید شورای نگهبان رسیده است درخواست صدور پروانه کارآموزی نموده است *

۲ کانون وکلاء دادگستری به موجب نامه شماره ۱۴۲۱۲ الف مورخ ۷۳/۱۰/۲۶ با توجه به اینکه متقاضی مذکور دارای دانشنامه لیسانس اقتصاد بوده و قبل از لازم الاجرا شدن قانون مذکور (۷۳/۵/۲۶) بازنشسته شده است درخواست وی را به لحاظ عدم انطباق با قانون استنادی قابل پذیرش ندانسته و آن را مردود اعلام کرده است *

علیهذا با عنایت بهاینکه قانون اصلاح ماده ۸ لایحه قانونی استقلال کانون وکلاء دادگستری صرفاً "متقاضیانی را که دارای دانشنامه لیسانس قضایی بوده و بدا از لازم الاجرا شدن قانون فوق الذکر (۷۳/۵/۲۶) بازنشسته شده اند، مشمول قانون دانسته و تصمیم کانون وکلای دادگستری عیناً" منطبق با موازین قانونی است لذا بدینوسیله درخواست رد اعتراض شاکی را دارد *